– אלא הא דאמר רב הונא השואל קורדום מחבירו ביקע בו קנאו Rather, this which *Rav Hunoh* said; one who borrows an ax from his friend; if he chopped with it, he acquired it

Overview

The גמרא (in regards to the dispute whether גמרא (and ברשות בעלים קיימא) cited the ruling of רב הונא that a borrower acquires the item borrowed only after he used it. תוספות qualifies the extent of this ruling.

לענין שלא יוכל המשאיל לחזור בו קאמר - -

רב הונא said this rule (ביקע בו קנאו) only regarding that the lender cannot retract (once it was ביקע בו) -

אבל לענין להתחייב באונסין כי לא ביקע בו נמי חייב באונסין -

However regarding the borrower's obligation to be liable for even an accidental loss, even if he did not chop with the ax, he is still הייב באנסיך

כדאמר בפרק השואל (בבא מציעא דף צט,א) דמשעת² משיכה חייב באונסיה:

As the גמרא states in פרק השואל, that from the time of משיכה, the borrower is הייב.

<u>Summary</u>

Regarding משעת היוב that begins משעת, it is regarding חורה that הונא maintains that he cannot be חוזר (only) after the borrowed item was used.

Thinking it over

- 1. Why was it necessary for תוספות here to make this distinction (between אונסין and ones it have any bearing on our גמרא? 3
- 2. Why indeed is there a difference between חיוב אונסין (which begins משעת משיכה) and חזרה (which ceases משעה שביקע בו)?

¹ See רש"י ד"ה ביקע.

 $^{^2}$ The גמרא there actually states; מ"ש פרה דמשעת שאילה.

³ See מהרש"א.

⁴ See נחלת משה.